

Der er kærlighed og kærlighed!

Vi kan nøjes med en smule kærlighed til andre; lidt opmærksomhed for deres problemer, bære deres byrder i ny og næ, kort sagt: en kærlighed, der ikke oser af overskud.

Men Gud nøjes ikke med en smule. Han beder os om at vise en konkret kærlighed, som både i intention og målestok er efter hans hjerte:

“Et nyt bud giver jeg jer: I skal elske hinanden. Som jeg har elsket jer, skal også I elske hinanden.”
(Joh 13,34), står der i evangeliet.

Og det betyder: altid at være parat til at give alt til vores næste, koste hvad det vil. Alt hvad vi konkret foretager os af kærlighed, kan gøres med denne intention, med denne indsats. Det er sådan en kærlighed Gud ønsker. Altså ikke en udvandet udgave, men en kærlighed, der er så stor, at vi sætter livet til.

At elske på den måde, får os til at leve ‘uden for os selv’.

Og når vi gør det sammen med andre kan vi håbe på, at vi gør plads til den Opstandne iblandt os.

Han er ikke med, når vi elsker andre halvhjertet, men Han er til stede, hvor mennesker er forenede i hans navn, efter hans vilje, og det vil sige: at elske andre *som* Han har elsket os.

Chiara Lubich

Med disse ord ønsker vi jer alle en Glædelig Påske !

Påskens styrke!

«Jeg ønsker, at vi havde Påskens øjne,
øjne, der formår at se ind i døden, indtil vi ser livet,
ind i smerten, indtil vi ser tilgivelsen,
ind i adskillelsen, indtil vi ser enheden,
ind i såret, indtil vi ser herligheden,
ind i mennesket, indtil vi ser Gud,
ind i Gud, indtil vi ser mennesket,
ind i Mig selv indtil jeg ser Dig.
og sammen med alt dette ønsker jeg hele Påskens styrke!»

Klaus Hemmerle, Påske 1993

Flygtningelejren

Jeg er 29 år gammel og kommer fra Sri Lanka. I mit land var jeg kok og kæmpede for større retfærdighed blandt sociale klasser, men det blev betragtet med mistænksomhed, og jeg var nødt til at forlade mit land og tage til Europa, hvor alt er meget anderledes for mig. Så snart jeg ankom, følte jeg mig forfærdelig alene og fyldt med bitterhed overfor alle. I flygtningelejren mødte jeg nogle unge kristne, der havde det samme ideal som mit: at gøre verden til et bedre sted.

2 NY Stad nr. 2 2015

Erfaringer

Forundret ved tanken om, at andre kunne dele min drøm, følte jeg mig styrket og begyndte at kigge på folk omkring mig, at være mere hjertelig overfor dem, at hilse på dem. På den måde opstod der mange positive relationer også blandt folk indbyrdes, til lejrmedarbejderens store forundring. Jeg er buddhist og gennem mine relationer med kristne er min egen tro vokset.

S. – Sri Lanka

“Alt er jeg blevet for alle” (1 Kor 9, 22)

Dette Livets Ord er taget fra Paulus' første brev til menigheden i Korinth. Her skal Paulus forsvare sig selv mod kristne, der betvivler eller benægter hans identitet som apostel. Efter at han har gjort det klart, at han fuldtud har krav på aposteltitlen, fordi han 'har set Jesus Kristus' (jf. 9, 1), forklarer han hvorfor han opfører sig ydmygt og beskedent og afviser enhver form for belønning for sit arbejde. Selvom han såvel har apostlens autoritet som deres rettigheder, foretrækker han at være 'alles slave' og heri ligger netop hans evangeliske strategi.

Han er solidarisk med alle slags mennesker og bliver én af dem, for at kunne bringe dem Evangeliets nyhed. Hele fem gange gentager han, at han af kærlighed er blevet alt: for jøderne er han blevet som en jøde, der står under Mose loven; for ikke-jøder, som en, der står uden for loven, alt imens Paulus selv bekender sig til en meget krævende lov, nemlig Jesus selv. Af kærlighed er han blevet én af de såkaldt 'svage' – i modsætning til de skrupuløse kristne, for hvem det var vigtigt, om man spiste offerkød eller ej - gør han sig selv 'svag', selvom han er stærk og erfarer en stor frihed. Kortsagt: han 'bliver alt for alle'.

Hver gang gentager han, at han opfører sig på denne måde for at 'vinde' enhver for Kristus, for i det mindst at 'frelse' nogen. Han gør sig ingen illusioner, for han ved godt at kun nogle få vil svare på hans kærlighed, men ikke desto mindre elsker han alle og vil tjene alle ifølge Herrens forbillede; Han, som kom 'for at tjene og give sit liv som løsesum for mange' (Matt 20, 28). For hvem har mere end Jesus Kristus gjort sig til ét med os? Han, som var Gud, 'gav afkald på det, tog en tjeners skikkelse på, og blev mennesker lig' (Fil. 2, 7).

“Alt er jeg blevet for alle”

Denne sætning brugte Chiara Lubich som ét af hovedpunkterne i sin 'Kunsten at elske', og hun forkortede den med udtrykket 'at gøre sig til ét'. For hende var det et udtryk for kærlighedens 'diplomati'. *“Når der er nogen, der græder, skal vi græde sammen med ham. Og når nogen er glad, skal vi være glade med ham. På den måde bliver korset båret af mange skuldre og glæden bliver større og delt af mange hjerter. (...) Det gælder om at gøre sig til ét med sin næste af kærlighed til Jesus, med Jesu kærlighed, indtil min næste, mildt ramt af Guds kærlighed i os, vil gøre sig til ét med os i en gensidig udveksling af hjælp, af ideer, projekter, følelser. (...) Dette er kærlighedens diplomati, som har meget tilfælles med det gængse diplomati. Denne kærlighedens diplomati får os til kun at sige de ord min næste kan tåle at høre, den forstår at vente og at tale på det rigtige tidspunkt. Den formår at nå sit mål. Det er Ordets guddommeligt diplomati, der bliver kød for at guddommeliggøre os.”*

Chiara fornemmer også hverdagens forhindringer, som kan modarbejde dette 'at gøre sig til ét'. *“Nogle gange er det fordi vi er fraværende, andre gange fordi vi skynder*

os til at sige vores mening, eller vi blander os og giver et råd på det forkerte tidspunkt. Andre gange gør vi os ikke til ét med vores næste, fordi vi tror, at han eller hun ikke forstår vores kærlighed, eller vi bliver bremset på grund af fordomme. Andre gange ønsker vi ubevidst at vinde andre for vores sag." Derfor er det nødvendigt "at tilsidesætte alt i vores tanker og i vort sind for helhjertet at kunne gøre os til ét". Det handler altså om en kærlighed, der er vedvarende, utrættelig, beslutsom og uselvisk, og der på sin side betror sig til Guds endnu større og mægtigere kærlighed.

Disse værdifulde anvisninger kan hjælpe os til at efterleve denne måneds Livets Ord, så vi virkelig lytter til næsten, forstår denne helt i dybden, kryber så at sige ind under pågældendes hud, i hvad denne oplever og føler, og deler bekymringer og glæder.

"Alt er jeg blevet for alle"

Når det er sagt, skal vi ikke tolke denne evangeliske indbydelse som en anmodning til at give afkald på vore egne overbevisninger og ukritisk godkende andres opførsel, som om vi ikke selv har en livsindstilling eller egne tanker. Hvis vi har elsket andre så højt, at vi så at sige er krøbet ind under deres hud, og hvis vi har delt alt med andre i en oprigtig, gensidig udveksling af kærlighed, kan og skal vi komme med vores egen mening, selvom det måske gør ondt. 'At gøre sig til ét' er ikke et tegn på svaghed eller et forsøg på at leve sammen i fred og ro, men en måde at handle på, der udføres af et frit menneske, der ønsker at tjene andre. Og det kræver mod og beslutsomhed.

Det er altså vigtigt at have for øje, hvad man vil opnå med dét 'at gøre sig til ét'

Det skriftsted vi vil forsøge at efterleve i denne måned, fortsætter nemlig: "for i det mindste at frelse nogen." Paulus retfærdiggør sin adfærd med ønsket om at bringe frelse. 'At gøre sig til ét' gør det muligt varsomt at 'træde ind' i vores næstes 'rum' for til fulde at fremhæve det gode og sande, som allerede bor i dem, for at gøre opmærksom på og sammen 'bære' svagheder og for at plante Evangeliets frø. Paulus ser dette som sin opgave. For ham er der hverken grænser eller undskyldninger, for det er Gud selv som har betroet ham denne opgave. Han gør det, 'koste hvad det vil' med en opfindsomhed kun kærligheden ejer.

Til syvende og sidst er dét at bringe frelse, grunden til at vi 'gør os til ét'. Politik og handel er også interesseret i at pejle sig ind på folk og bruge salgopsykologi, men deres formål er egen gevinst. "*Den guddommelige diplomati har derimod*", siger Chiara, "*som bevægger sig det andet menneskets velvære og er uselvisk*".

Mottoet er altså 'At gøre sig til ét', og på den måde kan vi hjælpe andre på kærlighedens vej. Og lad os håbe, at andre 'gør sig til ét' med os, for på den måde kan vi give et bidrag til det universelle broderskab: Guds plan for menneskeheden og Jesu bevæggrund til at give sit liv.

Fabio Ciardi

"Livets Ord" udgives på 95 forskellige sprog og dialekter og når ud, på tryk, i radio og fjernsyn, til mere end 15 millioner mennesker over hele verden. Den danske version af Livets Ord udgives af Focolare-Danmark, Strindbergsvej 46, 2500 Valby

Livets Ord

maj 2015

“Men i sin rige barmhjertighed og på grund af den store kærlighed, han elskede os med, gjorde Gud os, der var døde i vore overtrædelser, levende med Kristus”

(Ef 2, 4-5).

Da Gud åbenbarede sig for Moses på Sinaibjerget, afslørede han sin identitet: “Herren, Herren er en barmhjertig og nådig Gud, sen til vrede og rig på troskab og sandhed” (2. Mos 34, 6). Den hebraiske bibel bruger et ord for at udtrykke denne barmhjertige kærlighed; *rahāmîm*, et billede på moderskødet, hvorfra alt liv stammer. Ved at give sig til kende som ‘barmhjertig’ viser Gud over for hver enkelt af sine skabninger sin omsorg, der er som en mors kærlighed til sit barn. Hun elsker det, passer på det, beskytter det. Bibelen kender endnu et andet udtryk, *hesed*, som i sig har barmhjertigheden, kærlighedens aspekter såsom trofasthed, velvillighed, godhed, solidaritet.

I Marias højsang synger Maria om den Almægtiges barmhjertighed, som varer fra slægt til slægt (jf. Luk 1, 50).

Jesus selv har fortalt os om Guds kærlighed. Gud er som en ‘Far’ der er os nær og våger over os i al vor nød, altid villig til at tilgive, til at give os alt hvad vi har brug for. “Han lader sin sol stå op over onde og gode og lader det regne over uretfærdige og uretfærdige” (Matt 5, 45)

Efeserbrevet, som dette Livets Ord er taget fra, siger at Guds kærlighed i sandhed er ‘rig’ og ‘stor’.

“Men i sin rige barmhjertighed og på grund af den store kærlighed, han elskede os med, gjorde Gud os, der var døde i vore overtrædelser, levende med Kristus”

Denne sætning er næsten et fryderåb fra Paulus, når han tænker over hvad Gud har gjort for os: vi var døde og han har givet os liv igen.

Sætningen begynder med ‘men’ for at understrege modsætningen i det Paulus lige forinden havde skrevet: menneskehedens tragiske tilstand, for den er begravet i skyld og synd, fanget af egoistisk og ondt begær, underlagt onde kræfter og i åben modstand mod Gud. Menneskeheden burde have fortjent Guds vrede (jf. Ef. 2, 1-3), men Gud derimod – giver den livet igen, og det er det Paulus bliver fuldstændig overrasket over. Gud lader sig ikke styre af vrede, men af barmhjertighed og kærlighed.

Jesus havde allerede fået os til at forstå noget af dette, da han fortalte om Guds handlen i lignelsen om den fortabte søn, hvor faderen omfavner den yngste søn, der er faret vild i et umenneskeligt liv. Eller i lignelsen om den gode hyrde, der leder efter det fortabte får, og bringer det hjem igen på sine skuldre. Eller lignelsen om den barmhjertige

samaritaner som forbinder sårene på manden, der var faldet i hænderne på røvere. (Luk15, 11-32; 3-7: 10, 30-37).

Gud, den barmhjertige Fader, er i lignelserne ikke kun den, der tilgiver, men også den, der giver os det samme liv som hans Søn Jesus, nemlig det guddommelige liv. Og det er derfor Paulus kommer med denne lovsang:

“Men i sin rige barmhjertighed og på grund af den store kærlighed, han elskede os med, gjorde Gud os, der var døde i vore overtrædelser, levende med Kristus”

Ligesom Paulus og de første kristne burde også føle glæde og taknemlighed ved at høre disse ord. Gud er 'rig på barmhjertighed' og 'stor i kærlighed' over for hver enkelt af os, og han er altid parat til at tilgive os og give os en ny chance. Gud er med os i hver enkelt form for synd, smerte og ensomhed; Han er med os undervejs, har tillid til os, giver os mulighed for at rejse os igen og nye kræfter til altid at begynde på en frisk.

Da pave Frans holdt sin første tale, den 17. marts for 2 år siden, talte han om Guds barmhjertighed, og det har han gjort lige siden. Den gang sagde han: "Gud viser sig som en barmhjertig far, han er altid tålmodig..., han forstår os, han venter på os, han bliver aldrig træt af at tilgive os..." Denne korte tale sluttede han sådan: "Gud har et barmhjertigt hjerte over for alle. Også vi kan lære at være barmhjertige mod alle".

Denne sidste sætning kan hjælpe os til at efterleve Livets Ord.

Når Gud er 'rig på barmhjertighed' over for os, og 'stor i kærlighed', er også vi kaldet til at være barmhjertige over for andre. Når han elsker onde mennesker, sine fjender, skal også vi lære at elske dem, vi ikke har det så godt med. Også vi skal elske vore fjender. Sagde Jesus ikke: "Salige er de barmhjertige, for de skal møde barmhjertighed"? (Matt.5, 7). Bad han os ikke om at være "barmhjertige, som jeres Fader er barmhjertig"? (Luk. 6, 36). Og Paulus inviterede menighederne, som var udvalgte, og elskede af Gud, til at "iføre sig inderlig barmhjertighed, godhed, ydmyghed, mildhed, tålmodighed" (Kol.3, 12)

Når vi tror på Guds kærlighed, kan også vi elske med denne kærlighed, en nærværende kærlighed, i alle smerter og nød. Den undskylder alt, den beskytter alle, og tager hånd om alle.

Hvis vi lever på denne måde er vi vidner om Guds kærlighed. Vi hjælper alle dem vi møder med at forstå at Gud er 'rig på barmhjertighed' og stor i kærlighed' også over for dem.

Fabio Ciardi

"Livets Ord" udgives på 95 forskellige sprog og dialekter og når ud, på tryk, i radio og fjernsyn, til mere end 15 millioner mennesker over hele verden. Den danske version af Livets Ord udgives af Focolare-Danmark, Strindbergsvej 46, 2500 Valby

“Marta, Marta! Du gør dig bekymringer og er urolig for mange ting. Men ét er fornødent.” (Luk 10, 41-42).

Der er meget kærlighed i denne gentagelse af navnet: Marta, Marta. Huset i Betania tæt på Jerusalem er et sted, som Jesus ofte tager hen for at hvile sig sammen med sine disciple. Når han opholder sig i en by skal han diskutere. Der møder han modstand og afvisning, men her er der fred og god modtagelse.

Marta er en aktiv og initiativrig kvinde. Det viser sig også, da hendes bror dør. Ved den lejlighed fører hun en livlig samtale med Jesus, hvor hun energisk spørger ham ud. Hun er en stærk kvinde, med en stor tro. På spørgsmålet: “Tror du, at jeg er opstandelsen og livet?” svarer hun uden at tvivle: “Ja, Herre, jeg tror” (jf. Joh 11, 25-27)

Også nu har hun travlt med at forberede en værdig modtagelse af Mesteren og hans disciple. Hun er husets ‘herre’ (navnet Marta betyder ‘herre’) og hun føler sig derfor ansvarlig. Sandsynligvis forbereder hun et måltid for gæsterne. Hendes søster Maria har overladt travlheden til hende, hvilket er meget imod sædvane i Mellemøsten. Maria er derimod sammen med mændene for at lytte til Jesus, og sidder ved hans fødder, som den fuldendte discipel. Derfor Martas forargede indblanding: “Herre, er du ligeglad med, at min søster lader mig være alene om at sørge for dig? Sig dog til hende, at hun skal hjælpe mig.” (Luk 10, 40) Og så lyder Jesu kærlige og samtidigt bestemte svar:

“Marta, Marta! Du gør dig bekymringer og er urolig for mange ting. Men ét er fornødent.”

Var Jesus da ikke glad for Martas arbejdsomhed og hendes generøse tjeneste? Kunne han ikke værdsætte velkomsten og hendes madlavning? Lidt efter denne hændelse, roser Jesus i nogle lignelser forvaltere, husherrer og deres tjenere, der bruger deres talenter på en god måde, og forstår at forvalte deres herres ejendele klogt (se Luk 12: 42, 19: 12-26). Han roser til og med snedighed (Luk. 16: 1-8). Jesus var bestemt glad for at møde en kvinde, der viste initiativ og var i stand til at byde velkommen på en god måde.

Det han bebrejder hende er, at hun er for ‘travlt optaget af det store arbejde’ (Luk. 10, 40), og at hun har mistet den indre ro. Det er ikke længere hende, der styrer arbejdet, men det er snarere arbejdet der styrer og kommanderer hende. Hun er

ikke længere et frit menneske, men er blevet slave af sine bekymringer.

Sker det måske ikke også for os, at vi lader os fange ind af de tusinde ting vi skal nå? Det kan være af Internet, chat, af unødvendige sms-er. Og selvom det måske er vigtige sager der optager os, kan de blive årsag til at vi glemmer at lytte til andre i vores nærhed. Faren ligger frem for alt i, at vi glemmer hvorfor og for hvem vi arbejder. Arbejdet og andre gøremål bliver målet i sig selv.

Det kan også være, at vi er grebet af uro og bekymring over for svære situationer og problemer vedrørende vores familie: økonomiske problemer, karriere, skole, vores egen eller børnenes fremtid, så vi glemmer Jesu ord: "I må altså ikke være bekymrede og spørge: Hvordan får vi noget at spise og drikke? Eller: Hvordan får vi tøj på kroppen? Alt dette søger hedninger jo efter, og jeres himmelske far ved, at I trænger til alt dette" (Matt 6, 31-32). Jesu bebrejdelse gælder altså også for os:

"Marta, Marta! Du gør dig bekymringer og er urolig for mange ting. Men ét er fornødent."

Hvad er så dette eneste som er fornødent? At lytte til og efterleve Jesu ord. Ingenting har større værdi end dette. Hvis vi vil have Jesus som gæst og byde ham velkommen, er det hans ord vi skal byde velkommen, ligesom Maria. Hun glemte alt, og satte sig ved hans fødder for ikke at gå glip af et eneste af hans ord. Det handler ikke om at blive set eller om at være den bedste, men om at Jesus glæder sig i os og at vi kan tjene i hans rige.

Som Marta er også vi kaldet til at gøre 'mange ting' for andre. Jesus har lært os, at Faderen bliver glad når vi bærer 'megen frugt' (jf. Joh 15,8), ja til og med hvis vi gør større gerninger end han (jf. Joh 14,12). Så han venter hengivenhed og lidenskab i det arbejde vi skal udføre, og at vi er opfindsomme, modige og initiativrige. Men alt skal gøres uden travlhed og uro og med den fred, som opstår fordi vi er os beviste, at vi gør Guds vilje.

Det eneste fornødne er at blive en Jesu discipel, at lade ham leve i os, at være opmærksomme på hans stille stemme, som viser vej øjeblik for øjeblik.

Hvis vi lytter til Jesu ord, er det kærligheden som viser vej, og i alt hvad vi foretager os, vil kun en ting være vigtig, nemlig dét at elske.

Fabio Ciardi

"Livets Ord" udgives på 95 forskellige sprog og dialekter og når ud, på tryk, i radio og fjernsyn, til mere end 15 millioner mennesker over hele verden. Den danske version af Livets Ord udgives af Focolare-Danmark, Strindbergsvej 46, 2500 Valby

Et overraskelses besøg

En søndag eftermiddag i november ringede dørklokken i Focolare i Kinshasa, Congo. Foran døren stod en kendt politiker sammen med sin livvagt. Hun bar selv på en stor pakke.

Vi genkendte Georgine, et tidligere medlem af parlamentet, som stadig er engageret i politik og som nu tager sig af fattige mødre. I den tunge kasse, var der en masse congolesiske stofruller.

'Jeg er kommet for at besøge jer' - siger hun - 'fordi jeg hørte, at I havde mistet en kuffert... Med disse ruller stof kan I lave noget nyt tøj.' Georgine gav os pakken, som er en hel del værd, svarende til mindst to måneders løn, og tilstrækkeligt for os og for andre.

For få dage siden var en af os vendt tilbage fra en flyrejse til Europa og havde mistet sin bagage. Kufferten indeholdt ikke alene hendes tøj, men også tøj, som hun havde indsamlet til de fattige.

Erfaringer

At hun havde mistet tøjet til de fattige, havde vi været meget kede af.

Vi var forundret over Georgines besøg og begyndte spontant at danse rundt om hende. Men hvorfor dog den venlighed fra et menneske, som først for nylig havde lært Focolare at kende.

Hvad der var sket, var følgende: I kirken den morgen, havde hun lagt mærke til, at en af os, der i stedet for at fjerne støvet fra hendes bænk, havde fjernet støvet fra alle de andre bænke, uden at være blevet bedt om det. Hun var blevet nysgerrig og ville gerne vide noget om hendes liv, så hun havde spurgt nogle andre i kirken, hvem vi var og hvor vi boede.

Og Georgine forklarede videre: 'Jeg ville gerne takke Gud for jer og dele glæden over, at I er her! Den, som I følger, glemmer ikke sine døtre. I denne mørke verden, hvor onde kræfter regerer, lever I ligesom lam blandt ulve. Det er ikke let at leve midt i verden og være fuldstændig overgivet til Gud. Men fat mod, I er verdens lys.'

Derefter tog vi sammen hen til vores lille kapel for at takke Gud.'

Fra Focolare i Kinshasa

Bibi og Bobo

© af Walter Kostner

Livets Ord-møder

København Indre By: Maria Dewilde,

Dronningens Tværgade 33, 3 tv,

Torsdag den 7. maj og den 4. juni - kl. 14.00

København Østerbro: Fyraften med Ordet, i Ryes-cafeens bibliotek, Ryesg. 107,

Torsdag den 23. april og 28. maj - kl. 19.00 - Evt. spisning kl. 18.00, kr. 35,-

Århus:, menighedslokale ved Sct. Pauls kirke, Sct. Pauls Kirkeplads 1, Århus C,

Lørdag den 30. maj - kl. 14.30 - 19.00

Odense: Søndag den 31. maj - kl. 12.30 - 16.00, ring til tlf.: 40191043 for at høre hvor mødet holdes.

Holbæk: Fam. van der Meer, Carl Reffs Vej 6 C

Lørdag den 18. april, 23. maj og 27. juni - kl. 18.00

Arrangementer

MARIAPOLI 2015
Göteborg (Sverige)
31. juli - 4. august

**HAR DU ALLEREDE
TILMELDT DIG?**

For mere info, se www.focolare.dk
Eller ring til 3646 0192

Udg.: Focolare ^ Strindbergsvej 46 ^ DK-2500 Valby ^ tlf.: 36 46 01 92 , E-mail:
info@focolare.dk ^ www.focolare.dk og www.focolare.org , ISSN 0907-3078 Abonnement: kr 100.
årligt ^ Danske Bank 9570 587-9361 Ansv. redaktør: Johanna Bos. Medarbejdere i dette nummer:
Vibeke Lasheras, Kirsten Hatting, Els de Groot